

نویسند

روزه اول ماه مه

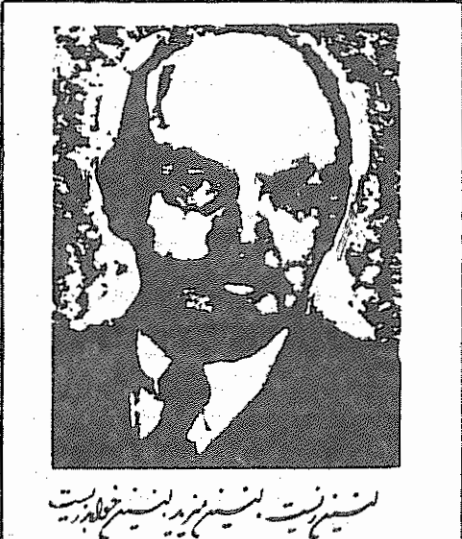
واسته به حزب توده ایران

سال سوم، شماره ۴۶، چهارشنبه ۶ اردیبهشت ۱۳۵۷

کارگران ایران،

در مبارزات سیاسی وصفی پیشگام باشید!

(اعلامیه کمیته مرکزی حزب توده ایران بمناسبت اول ماه مه)

آموزش لنین جاویدان است

۱۱ آوریل (۱۲ اردیبهشت) صد و هشتاد و سه سال از تولد ولادیمیر ایلیچ لنین (لنین) دانشمند مایه انقلابی و مبارز رهبر خردمند انقلاب آذربایجان و آمریکا و زعمت کارگران جهان است.

لنین با نصد نایف و پیوسته سازماندهی و نخستین انقلاب پروری پیروز بود. بنیادگذار نخستین دولت کارگری در دهان جهان بود. بر پایه اخلاق به عدل تلاش می‌نمود. فوق العاده ساده و فروز بی نهایت پرکار. با اصولی حد شده ناپدید به نفع انسانی ناصدود. با علاقه و صمیمیت نسبت به انسان زحمتکش و آشنا به هر گونه صنم و استثمار.

لنین با نغی سازی مارکسیسم و انقلابی حد و آن با تراسمط عصر امپریالیسم و انقلاب های پروری راه پروری انقلاب کبکسوسالیسم اکثر و آغاز دوران سوسیالیسم را در ایران به نصد به وجود آمد. دستش کارگری و کوششش جهانگرد شد. با نغ نظامی استحصاری کس فروریخت و محبت آزادی بخش و صحت بی ساهت یافت. این پروری های بزرگ ناصد بصیرت بی ن فعالیت و آموزش بر بار و جاویدان لنین است. لنینیسم سه ر بنده آن نیروهای احضالی است که رسالت تاریخی آنها استقرار چنان نظامی و حاکم جهانی است که از هرگونه استثمار و ستم احضالی و اقتصادی و ملی نروازی و منسی میرا باشد. ندامت‌ها دلانه و انسانی و نکامل که نامش سوسیالیسم و کبکسوسالیسم است.

نام جاویدان لنین بزرگ بریم ظرف نغین تمام نیروها است که در نبره طبه امپریالیسم و رواج و در راه صلح و ترقی احضالی و در مبارزه سوسیالیسم پیش روی رود. پروری که غی روم نیروها و امپریالیستی و رنجانی در نده و زواری نایفده. در سراسر کره زحمتس بهر زنده اند افراشته خواهد شد.

بزرگ و دراز مدت خود در ساهلی ۱۳۶۴ و ۱۳۶۵ سه سکوت را شکستند و راه مبارزات احضالی را نشان دادند. دهها تن از کارگران مبارز شهید و سدها تن زندانی شدند. طبه کارگر ایران با این مبارزات یکبار دیگر خصوصیات بیکار جوئی و خویش را آشکار ساخت. اکنون که سبطه وحدت عمل همه مبارزان ضد هیکتاتوری در راه ایجاد پلک جهه وسیع در دستور روز قرار گرفته، شما کارگران ایران مبتدی و باید چنگک شایسته ممل احضالی و تفریح و سوابق مبارزات

تهران - اصفتق - تبریز و سایر نقاط دیگر نمونه‌های از این مبارزه عادلانه و بحق و قانونی کارگران است. رژیم مایه سیاست لرعب و قتل توانسته و نفعده توانست از این مبارزات بحق جلوگیری کند.

در شرایط کنونی کارگران ایران در برهه نضالیت صغی خود را بشکل زارین مطرح میکنند: حل سنده مسکن برای کارگران، محدود ساختن روزکسر در سرتاسر کشور، هشت ساعه در روز و چهل ساعه در هفته، لغو کار کرده‌گان کمتر از ۱۵ سال، جلوگیری از واگذاری کارهای شلق بزبان اجزای اصل مستخدم مسولای در برابر کار مسولای، تعیین حد اقل صمدوزد بر پایه هزینه های لازم مای و معنوی خانواده های کارگری، رعایت تعطیلات دهه و مرخصی سالانه برای همه کارگران، جلوگیری از اضافه کار در کارخانه و کارگاه تحت هر عنوان، وادار کردن دولت و کارفرمایان به رعایت آذید بهشتت و ایمنی کار، شامل مسکن علقون کار و بیمه بر کلیه کارخانه ها و کارگاهها اتم از بزرگ و کوچک و در مورد همه کارگران اهم از کارگران کارگاههای صغی، ریشه زوری و با کارگری حمل و نقل و کشاورزی، وادار کردن دولت و کارفرمایان به رعایت آذید قوانین کار و بیمه های احضالی و تجدید نظر در این قوانین با شرکت بود کارگران و بسود آنان، تأمین نظارت کارگران بر سازمان های که موظف به نضت و رفاه نیتت به کارگران هستند و با بخشی از صمدوز آنها ایجاد شده، (مانند سازمان بیمه های احضالی، سازمان آموزش مسکن و امثال آنها) و غیره و غیره.

شده و دیگر سفنگش زیم مدعی هستند که گویا دولت به نیت از جنب کارگران و بدست سازمان های که تحت نظر سولای بوجود آورده، حقوق صغی کارگران را تأمین میکند. تجربه نشان داد که شاه و رژیم استحصاری از خود بزرگترین عامل غارت کارگران و تقص حقوق آنهاست. تأمین حقوق صغی کارگران بدون ایجاد سندیگها و اتحادیه های واقعی و مستقل کارگری ممکن نیست. هیات های مفیره این سندیگها باید بشکل دموکراتیک و بدون دخالت دولت و کارفرما از طرف کارگران انتخاب شوند. هم اکنون کارگران میگویند در برخی سندیگها عمال دولت و کارفرمایان را از رأس امور طرد کنند. این مبارزه ایست بحق که مسلماً باید گسترش یابد. باید جنبش امیل سندیگهای اتحادیه‌های در ایران از راه این مبارزه تحقق یابد. ایست آن افزار واقعی برای مبارزات مؤثر صغی که تا امروز طبه کارگر ایران از آن محروم است.

ولی کارگران و زحمتکش ایران که طبه پیشرو مواد ثروت هستند، با آن ممل احضالی و سوابق طولانی انقلابی، فقط بمبارزات صغی و سندیگتی بسنده نمکنند. کارگران و زحمتکش خوب درک میکنند که بدون مبارزه سیاسی برای برانداختن رژیم ضد ملی و استحصالی محمد رضا شاه مبارزه صغی و سندیگتی آنها نیز نیتواند به نفع برسد. علاوه طبه کارگر که پیشرو ترین طبه هستند، پیوسته ایران است. رسالت و مأموریت تاریخی دارد که در پیشایش نبرد مقدس خلفای ایران برای برانداختن هیکتاتوری کلم برادره، زیرا بر انداختن رژیم ضد ملی و استحصالی محمد رضا شاه، شرط مقدم هر گونه پیشرفت جامعه ما به پیش است. زیرا این رژیم صغی مهم قدرت و استثمار و ستم از طرف ستمگران داخلی و خارجی است. در واقع نیز طبه کارگر ایران طلبه دار آن جنبش وسیعی است که طی دو سال اخیر در کشور ما بسط یافته و می یابد. کارگران ایران با اصفتق

کارگران و زحمتکش ایران! کمیته مرکزی حزب توده ایران، حزب طبقه کارگر ایران، جشن بزرگ و پرست اول ماه مه، روز همبستگی و نمایش پرشکوه نیروی کارگران و زحمتکش جهانی را، که اسل نوعمین سلگنت خود را بر گزار میکند، بشما اذید صغی قلب شادباش میگوید. کارگران و زحمتکش جهان! امسال این جشن را در شرایطی برپا سازید که کشورهای سوسیالیستی در جهه کار و صلح و صلح و صلح نو پلشورده‌های بزرگ و گونا گونی ناقل آمده اند. در حالیکه در کشورهای سرمایه‌داری اضافه بین کار و سرمایه، تضاد درونی بین تولید و مصرف با سرعت آوردن سود بیشتر تشدید میشود و اقتصاد سرمایه‌داری با مشکلات گونا گونی دست بگریبش است. احصاب پیروزمند کارگران زحمتکش در آمریکا، احصاب وسیع کارگران صنایع چاپ و صنایع نولاد در آلمان فدرال، احصابات چند میلیون شری زحمتکش در فرانسه و ایتالیا در سال گذشته دامنه و شدت بیابانه مبارزات سندیگتی را جلوه احصاب های آژمند امپریالیستی نشان داد. ما در عین حال در جهان سوم شاهد گسترش مبارزات خلفا در افغانستان واهی و ترقی احضالی هستیم. کلیلهای درخشان خلفای ابرو بقادر آنگولا، در موزامبیک، در حشه که بابیلی و پیتینی همه جانبه کشورهای سوسیالیستی علیه امپریالیسم استارکریک یلمست آمده، نمودارهایی از پیشرفت روزافزون نبرد خلفای جهان سوم، برای رهایی از یکت استارکریک و غارتگران امپریالیستی است.

در میان ما ایران، وضع اقتصادی و احضالی کارگران و زحمتکش و قشرهای مختلف خلفای کشور، در سال گذشته با هم دشوارتر شد. رژیم استحصالی نبره که از مفاسد امپریالیسم، پیوزه امپریالیسم آمریکا پیروی میکند، با هر چه صغی غیر لازم نظمی و غیره‌های کلان استحصالی را که سنگین بود، با هم سنگین تر کرده است. بدستور شاه مبلغ هنگفتی از درآمدات این بیروتی ثروت ملی سوزین ما، هم چنین منابع ملی و نیروی انسانی ایران به امر تسلیمات و اجراء تهدات نظمی در قبای امپریالیستها، احصاب یالت، این جریب و هم نظی با مصالح تنگنظمی که در اثر رفاهه ریزه‌بینی نظم و ضد ملی و خرابکاریهای غارتگران داخلی و خارجی بوجود آمد، تولید را در کشور مانع کرد که یکی از نمونه‌های آن در سال گذشته، بزود نرزی کافی برق بود. هم چنین تکیه رژیم بر وارد کردن کالاهای صغری از خارج چنان آسبیب به تولید داخلی واد آورده، که مجموع تولید صغی تابهیل در سد کاهش یافته.

همه این هرج و مرج ها، وضع کارگران را دشوارتر کرد و بیکاری اجبری در مؤسسات تولیدی یلمت شده که میلیاردها ران از صمدوز کارگران کاسه‌شود. در عین حال تورم شتابان تلمی در صد بالا رفت و این بود فقر، خرید و صمدوز ناچیز کارگران و زحمتکش را با هم یالین آورد.

رژیم استحصالی شاه میخواند مشرهای تلقی از سیاست ضد ملی و ضد خلفی خود را به حساب طبه کارگر و تشدید استثمار از این طبه جبران کند! شاه و دیگر سمدفاران رژیم از ضرورت بالا بردن پروری کاریستی تشدید استثمار دم میزنند. رژیم با اول به آیین نده انضباطی و شغلتله کار، برای کارگران صغی و تجدید نظر در قوانین و آیین ناصغی کارگری میگوید طبه کارگر ایران را برش از نیش در زور مکنکه فراز دهد. کارگر ایران در سال گذشته نیز صغی ساهلی پیش به قشر رژیم و کارفرمایان، تشدید مبارزات احصاب با نغ دادند. احصابات کارگران در

